

Διδαχή και έμπειρία

διὰ χάρτου και μέλανος (Β' Ιωάννου 12)

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Ὁ Χριστός, ἀκούσαμε στό σημερινό Εὐ-
αγγέλιο νά ἀνταποκρίνεται στήν πίστη
τῶν ἀνθρώπων και νά θεραπεύει ἕναν
παράλυτο, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ συγχώρεσε
τίς ἀμαρτίες πού εἶχε διαπράξει. Ἡ Ἐκ-
κλησία μᾶς ἐρμηνεύει ἀρκετά καθαρά
τήν ἄμεση σχέση πού ἔχει ἡ ἀμαρτία μέ
τήν ἀσθένεια ὅπως και μέ τόν θάνατο.
Και ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐξη-
γεῖ γιατί: «οὐδέ ὁ σωματικός θάνατος
ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀμαρτίας... ἀλ-
λά και τὰ σωματικά νοσήματα ἀπό ταύ-
της...» και θεωρεῖ «τήν πληγήν, ἰατρεί-
αν οὔσαν παρά Θεοῦ».

Ὅμως, μέ ἀφορμή τήν παραπάνω δογ-
ματική φράση τοῦ σήμερα τιμωμένου
Ἀγίου, ἄς ἀναφερθοῦμε στήν σημασία
πού δίνει ἡ Ἐκκλησία μας στοὺς λεγο-
μένους Πατέρες της. Εἶναι οἱ κληρικοί
και οἱ μοναχοί της πού ἔζησαν τήν «κα-
τὰ Χριστόν» ζωή και ἐφάρμοσαν τὸ Εὐ-
αγγέλιο στήν καθημερινότητά τους.

Οἱ ἐπίσκοποι στίς τοπικές και Οἰκουμε-
νικές Συνόδους, μετέτρεψαν σέ τρόπο
ζωῆς, τόν βίο και τήν διδασκαλία τοῦ
Κυρίου μας καθώς και τίς ὑποδείξεις
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Πῆραν ὡς παρά-
δειγμα τὸ σθένος μέ τὸ ὁποῖο μαρτύ-
ρησαν οἱ ἅγιοι και ὁμολόγησαν οἱ
Ἀπολογητές και διαμόρφωσαν ἔτσι ἕνα
τρόπο ζωῆς, τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Προκειμένου μ' αὐτήν, νά ζήσουμε οἱ
χριστιανοί τήν ζωή μας ὡς «ζωή Χρι-
στοῦ», σ' αὐτόν ἐδῶ τὸν κόσμο.

Ὅποτε μᾶς ἀπέδειξαν ὅτι ὅσα μᾶς δίδα-
ξε ὁ Χριστός δέν εἶναι θεωρητικές ιδέες
και φιλοσοφίες. Εἶναι συμπεριφορές τίς
ὁποῖες μπορούμε νά ἀντιγράψουμε οἱ
ἄνθρωποι στήν δική μας καθημερινή
ζωή, κάθε ἐποχῆς. Οἱ ἅγιοι Πατέρες ὡς
διαχειριστές τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ και
οἰκονόμοι τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ,
προσάρμοσαν τὸ Εὐαγγέλιο στὰ μέτρα
τοῦ κόσμου, ἀλλά συγχρόνως «ὁδήγη-
σαν» και τήν κόσμο ἀπέναντι στήν εὐ-
θύνη πού ἔχει, κατὰ πόσο ἀνταποκρί-
νεται, στό μήνυμα τῆς πίστεως. Και ἐ-
πειδή κάθε ἐποχὴ διαφέρει ἀπό τήν
προηγούμενη, οἱ ἅγιοι Πατέρες κατά-
γράφουν τήν ποικιλομορφία τῆς διαχει-
ρίσεως τῆς «κατὰ Χριστόν» ζωῆς, ὡς
Ἱερὰ Παράδοση, δηλ. ὡς ἐμπειρία τῆς
Ἐκκλησίας και τοῦ Χριστοῦ και πῶς πα-
ρατείνεται στοὺς αἰῶνες. Για τίς πρω-
τόγνωρες περιπτώσεις πάλι, πού στό
μεταξύ, προκύπτουν στή ζωή τῆς Ἐκ-
κλησίας, οἱ ἅγιοι Πατέρες ἔχουν τήν ὑ-
ποχρέωση νά ἀποφασίζουν σέ κάθε ἐ-
ποχὴ, προκειμένου: χωρίς νά ἀποστα-
σιοποιοῦνται ἀπό τὸ «γράμμα» τῆς
Γραφῆς, νά ἀναπαύουν ψυχές μέ βάση
τὸ «πνεῦμα» τῆς Παραδόσεώς μας.

Ἀγαπητοί μου,

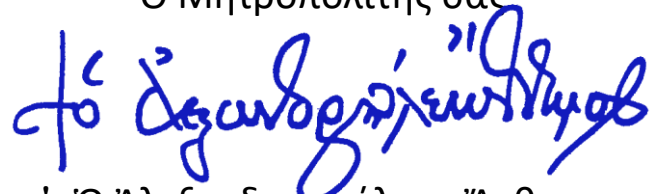
Ἡ Ἐκκλησία προσκαλεῖ τοὺς νέους ἄνδρες νὰ ἀναλαμβάνουν τὸν ρόλο αὐτό. Νὰ σπουδάζουν τὴν θεολογικὴ ἐπιστήμη καὶ νὰ τολμοῦν νὰ χειροτονοῦνται κληρικοί, ἱερεῖς καὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ παίρνουν στὰ τίμια χέρια τους τὴν διαχείριση τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας. Πολλοὶ νέοι διστάζουν ἢ οἱ σύζυγοί τους στέκονται ἐμπόδιο στὸ νὰ προχωρήσουν. Ὅμως, ἂν ἡ συνειδήσή τους δὲν τοὺς ἀποτρέπει κι ἂν ἔχουν τὴν «ἐξωθεν» καλὴ μαρτυρία καὶ τὴν εὐχὴ τοῦ ἐξομολόγου τους, τότε ἄς μὴν κωφεύουν στὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μας χρειάζεται Πατέρες ποὺ θὰ ἐνεργοῦν ὅπως ὁ Πατέρας τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ. Ἐπειδὴ οἱ Χριστιανοὶ μας ζητᾶτε θεολογικὰ μορφωμένους ἱερεῖς (καὶ ὄχι εἰσαγγελεῖς), ποὺ θὰ προσφέρουν τὴν καρδιά τους στοὺς ἀδελφούς τους καὶ παιδιὰ τους. Ἄνθρώπους μὲ ταπεινὸ καὶ σεμνὸ φρόνημα ποὺ θὰ ὑποδέχονται τοὺς πιστούς, κάθε φορὰ ποὺ θὰ ἐπιστρέφουν στὴν Ἐκκλησία. Ποὺ θὰ ἀφουγκράζονται τὸν πόνο τους καὶ θὰ τοὺς συμπαρίστανται στὶς χαρὲς τους. Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ποὺ θὰ κρατοῦν τὸν Χριστό, μὲ τὸ ἓνα τους χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο, θὰ τὸν μοιράζουν στὸν κόσμον, γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος. Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ποὺ θὰ μιλοῦν τὴν γλῶσσα τῆς ἀγάπης ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλήθειας. Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ποὺ θὰ εἶναι ἀνθρώπινοι καὶ εἰλικρινεῖς, ποὺ δὲν θὰ νομίζουν ὅτι εἶναι ὑπεράνθρωποι οὔτε θὰ παριστάνουν τοὺς ἁγίους. Ἡ Ἐκκλησία χρειάζεται Πατέρες ποὺ: περισσότερο θὰ προ-

σεύχονται καὶ λιγότερο θὰ κηρύττουν, ποὺ θὰ εὐλογοῦν μὲ τὸ χέρι καὶ δὲν θὰ κουνοῦν τὸ δάκτυλο, ποὺ θὰ προτιμοῦν τὴν σιωπὴ ἀπὸ τὴν εὐσεβὴ φλυαρία, ποὺ θὰ χαμογελοῦν καὶ δὲν θὰ συνοφρυοῦν, ποὺ θὰ εἶναι αὐστηροὶ μὲ τὸν ἑαυτό τους καὶ ἐπιεικεῖς μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους, ποὺ θὰ σκεπάζουν τὶς ἀδυναμίες τῶν Χριστιανῶν καὶ ποὺ θὰ συγχωροῦν πρόθυμα τὶς ἁμαρτίες τους (ὅπως θέλουν νὰ κάνει ὁ Χριστὸς μὲ τὶς δικές τους ἁμαρτίες).

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ εἶναι ἀφιερωμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας στὴν ἱερατικὴ κλίση ποὺ εἶναι συγχρόνως καὶ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. Ἡ κλίση ὑπάρχει ἔμφυτη μέσα μας ἀφοῦ ἡ ψυχὴ μας «γέρνει» στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι, λοιπόν, ἀκοῦτε τὸν ψίθυρο τοῦ καλέσματος τοῦ Θεοῦ, ἀπαντῆστε πρόθυμα. Τὸ δῶρο εἶναι τοῦ Θεοῦ, παρὰ τὴν ἰδικὴ μας ἀναξιοτήτα ἢ εὐτέλεια. Καὶ ὅσες εὐσεβεῖς γυναῖκες διαισθανθεῖτε αὐτὴν τὴν διάθεση τῶν συζύγων σας, μὴν ἀδιαφορήσετε. Πεῖτε «ἀμήν» καὶ ἀφιερῶστε τὴν οἰκογένειά σας στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία. Μακάρι νὰ δώσει ἡ Χάρη του νὰ ἀναδεικνύονται εὐσυνείδητοι ἐργάτες στὸν ἀμπελῶνα Του.

Ὁ Μητροπολίτης σας

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος